

Over een piano die te zwaar werd

Twee sterke mannen die een piano aan het verslepen waren, stuitten op de hoek van de straat op een huilend jongetje.

“Hoe heet je?” vroeg de ene sterke man.

“Nicolaas,” huilde het jongetje.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en ze vervolgden hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat. Daar stond een moeder zonder kind te huilen.

“Wie zoek je?” vroeg de ene sterke man.

“Nicolaas,” huilde de moeder zonder kind.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en ze vervolgden hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat. Daar stond een vader zonder moeder te huilen.

“Wie zoek je?” vroeg de ene sterke man.

“Nicolaas,” huilde de vader zonder moeder.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en ze vervolgden hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat.

“t Is stil hier,” zei de ene sterke man.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en ze vervolgden hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat. Daar stuitten ze opnieuw op een huilend jongetje.

“Hij staat er nog,” zei de ene sterke man.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en met een machtig gebaar van een van zijn sterke armen tilde hij in een keer de huilende Nicolaas bovenop de piano. Zo vervolgden ze hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat.

“Ze staat er nog,” zei de ene sterke man.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en met een machtig gebaar van een van zijn sterke armen tilde hij de huilende moeder naast haar kind bovenop de piano. Zo vervolgden ze hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat.

“Hij staat er nog,” zei de ene sterke man.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en met een machtig gebaar van een van zijn sterke armen tilde hij de huilende vader naast zijn vrouw en hun kind bovenop de piano. Zo vervolgden ze hun weg naar de volgende hoek van de volgende straat.

“t Is stil hier,” zei de ene sterke man.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en ze zetten de piano neer, want hij was nu wel erg zwaar geworden. De ene sterke man sloeg een krachtige arm uit naar Nicolaas en tilde hem terug op moeder aarde.

“Zing maar 'ns wat,” zei de ene sterke man, waarna Nicolaas ogenblikkelijk het op een oorverdovend janken zette.

“t Is wat,” zei de andere sterke man en met een van zijn sterke armen tilde hij de moeder van de piano naast haar jankende kind. De ene sterke man tilde dan de vader nog van de piano, waarna een toevallige voorbijganger met de opmerking: “U kunt me vertrouwen, ik ben pianist,” zich aan de piano zette om het geheel muzikaal te omlijsten.

Nadat de andere sterke man nog één keer “t Is wat,” had gebromd, liep hij met zijn maat naar de volgende hoek van de volgende straat.